

sen) nævnte jo ogsaa forleden Dag, fuldkommen rigtigt, hvad alle vide; der kende noget til Landboforhold, at Sødsuppen med Svedsker i er Festetretten. Paa disse Svedsker skal nu Tolden forhøjes, jeg tror med 112 pCt.

Altsaa, jeg føjer min Henstilling til de mange, der allerede ere fremsatte, om i langt højere Grad end nu at gaa over til Værditold i Stedet for Vægttold. Jeg gør det, baade fordi Værditolden demokratisk set er mere retfærdig, og ogsaa fordi Lovgivningsmagten ved Værditolden har noget mere Haand i Hanke med Skatterne end ved Vægttolden. Det er overhovedet vor store Anke mod de indirekte Skatter, at de, foruden at de ere uretfærdige o. s. v., i Virkeligheden tage Skattebevillingsretten bort fra Lovgivningsmagten. Naar vi endnu en Tid maa finde os i nogle indirekte Skatter, saa bør det dog i alt Fald være gennem en Værditold, og i mindre Grad, end her er sket, gennem en Vægttold. Naar vi bevilge en Værditold, ere vi i højere Grad end her Herre over, hvor meget vi ville bevilge. Hvis vi i 1863 havde faaet en nogenlunde maadeholden Værditold over hele Linien, saa tør jeg paastaa, at vi aldrig vilde have faaet Provisorierne her i Danmark, og saa vilde Fæstningen aldrig være bleven rejst (*Bluhme: Hør!*). Det ærede Medlem siger „Hør“ og sikkert er det jo ogsaa, at Fæstningen er rejst for de indirekte Skatter, Fæstningens Grundvold er Vægttolden. Altsaa ogsaa for Skattebevillingsrettens Skyld vil en Værditold være at foretrække. Vi have ganske vist nu et Venstreministerium, altsaa parlamentariske Tilstande, men ogsaa under de Tilstande gælder det at værne sig mod alle Fremtidsmuligheder og at gennemføre de Principper, vi hævdede under Oppositionstiden, og det, vi hævdede, var netop Skattebevillingsretten for Lovgivningsmagten. Men enhver indirekte Skat, som vi have den her i Danmark i alt Fald, som vedtages i selvstændige Love, kommer til at gælde i Aarevis. Man kunde jo ogsaa tænke sig Toldskatter, som bevilgedes Aar efter Aar paa Finansloven, — men som vi bevilge Toldlove, er enhver Told en given Afkald paa Skattebevillingsretten i mange Aar, men Vægttold er det i endnu langt højere Grad, end Værditold vilde være. Altsaa ogsaa for den Sags Skyld ønsker jeg, man i saa høj Grad som muligt maatte gaa over til Værditold. Jeg henstiller til det Udvalg, der skal nedsættes, at imødekomme de Krav, der ere rejste af Socialdemokratiets

Ordfører her i Salen og ogsaa fra andre Sider om yderligere Nedgang i Raastoftolden og Finanstolden. Jeg tror ogsaa, at hvis man gik ret grundig ned med Raastoftolden og Finanstolden, maatte man meget godt kunne foretage nogen yderligere Nedsættelse i Beskyttelsestolden, man maatte i hvert Fald foretage en tilsvarende Nedsættelse; thi ellers vil Nedgangen i Raastoftolden og Finanstolden, men navnlig i Raastoftolden, betyde en indirekte Forhøjelse af Beskyttelsen. Jeg vil for mit Vedkommende ikke tage i Betænkning — naturligvis efter nøje Undersøgelse af enhver Industris Kaar ogsaa i dette Øjeblik — at gaa med til lignende Nedsættelser som dem, Toldkommissionens Mindretal i sin Tid foreslog, hvis Undersøgelsen da vilde give det Resultat, som jeg tænker mig.

Den højtærede Finansminister rettede forleden Dag en Henvendelse til os Socialdemokrater; det vilde interessere ham, sagde han, om han maatte faa en Meddelelse fra Arbejderne i de særlig toldbeskyttede Fag om, hvad de mente om denne Sag. Han vilde lytte opmærksomt dertil, sagde han. Det glædede mig i og for sig at høre, at Ministeren vilde lytte opmærksomt til Udtalelser fra disse fagorganiserede Arbejdere, han betonedes netop: fra de *organiserede* Arbejdere. Det kan altsaa ikke nytte, at Polakkerne kommer, det kan ikke nytte, at de gennem en eller anden Polakovre paa Lolland, der tilfældigvis kunde lidt Dansk og læste lidt om Toldlovsforhandlingerne, vilde komme og sige, at Sukkerfabrikkerne kunde saamænd godt taale en yderligere Nedgang i Toldbeskyttelse, for den Løn, han fik, var saa ussel, den var ikke bedre end den Løn, der blev given nede i Galicien, eller hvor Polakkerne nu komme fra, og der var ingen Fare for Konkurrencen fra Udlandet. . . . (*En Stemme: Hvorfor rejse de saa?*) Ja, hvorfor rejse de? Jeg tænker, de rejse, fordi der kommer nogle Aufsehære, nogle Agenter ind i Landet og drage dem ud med Løfter om, hvor godt de skulle faa det, men vi se jo ogsaa, at nogle af dem efter at være komne her op rende deres Vej og søge at komme tilbage til Fædrelandet, saa der er vist ikke stor Forskel paa deres Livsvilkaar her og i deres Hjemland. Altsaa en saadan Henvendelse fra Polakkerne om, at Sukkertolden godt kunde nedsættes, vilde Ministeren ikke tage Hensyn til. Det glæder mig, at Ministeren netop lagde saa megen Vægt paa, hvad de organiserede Arbejdere mene. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister ogsaa